

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Imperatoris Constantini funere. Cap. XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

bilem mortis rationem, qua Arius ibi occubuerit, demonstrant. Hac regesta, ingens terror & exanimatio Eusebianæ fictioni incussum est: fama rei non solum per totam ciuitatem, sed etiam per vniuersum prope dixerim, orbem terrarum permanuit. Imperator vero hac ratione fidei Christianæ firmius adhaesit: fidem Concilij Nicæni authoritate, & nutu diuino, re vera confirmatam asseruit: & propterea illo exitu Arius magnopere lætatus est. Porro autem, ex tribus filiis, summam animo percepit voluptatem, quos singulos ad decimum quemque imperii sui annum Cæsares renunciauit. Ac maximum natu, quem suo ipsius nomine nuncupauerat Constantiunum, decimo anno regni sui, partibus imperii in occidente sitis, præfecit: Secundum, quem aui nomine Constantium appellauerat, vigesimo anno partium imperij ad orientem spectantium Cæsarem declarauit: Tertium, qui minimus natu erat, nomine Cōstantem, trigesimo anno Cæsarem creauit.

De Imperatoris Constantini funere.

C A P. X X V I.

ANNO post, Imperator Constantinus sexagesimum quintum ætatis suæ annum ingressus, in morbum incidit, Constantinopoli decadens, Helenopolim traiicit, balneis aquarum natura calidarum, quæ ibi sunt in proximo, vsurus. Vbi vero morbo grauius afflatabatur, lauationem balnearum distulit. Helenopoli autem abscedens, Nycomediam recta proficiscitur. Illic in suburbio commoratus, lauacro baptismatis, quod est Christianorum proprium, tinguitur. Quo vehementer exhilaratus, testamentum facit: in quo tres filios, heredes imperij instituit, & illis hereditates, sicut cum integra esset valetudine distribuit: multa præclarra monimenta cum Romæ, tum Cōstantinopoli legat: presbytero illi, per quem Arius erat reuocatus (cuius paulo ante fecimus mentionem) testamentum concredit: cui mandat, ut nulli alii, quam filio suo Constantio, quem Orienti præfecerat, illud in manus daret. Testamento autem composto, & vita ad aliquot dies propagata, mortem appetit. Nemo ex filiis eius morti interfuit. Proinde nuncius in Orientem Constantio patris mortem significaturus, mittitur.

S O C R A T I S H I S T O R I A E

tur. Corpus Imperatoris, necessarii ac familiares in loculo aureo condunt: ad Constantinopolim deportant: ibi in palatio altius à terra collocant: magno prosequuntur honore, vsque eo, quoad vnum ex filiis aduentaret. Post Constantij ab Oriente aduentum, regio decoratur funere, inq; Ecclesia Apostolorum (sic enim vocabatur) reponitur: quam quidem Ecclesiam ob eam ipsam causam Constantinus ædificauerat, ne Imperatores & sacerdotes Apostolorum reliquiis aliquando destituerentur. Vixit Imperator Constantinus annos sexaginta quinque: triginta vnum regnauit: mortem obiit, Feliciano, & Tatiano Coss.

Ad vndecimum Calend. Junij: Anno secundo,
Ducentesimæ Septuagesimæ octauæ Olympiadis. Iste liber spacium
annorum triginta vnius complectitur.

Finis libri primi.

Deo semper & vbiique gloria.